

(Sigurd Berg) har ikke Ret til at sige, at 55 Repræsentanter ere en stor Forsamling for en By af Københavns Størrelse. Gaar man til andre store Byer, Hovedstæder ude omkring i Verden, skal man se, at de have langt større Forsamlinger end den, der endda bliver Tale om i København efter Udvidelsen til 55. Det ærede Medlem fra Frederikssund fremdrog et andet Spørgsmaal, nemlig at man skulde dele København i flere Kommuner. Nu maa jeg sige, at det ærede Medlem fra Frederikssund udtalte sig meget uklart, det var ikke godt at forstaa — jeg kunde i alt Fald ikke forstaa det —, hvad han egentlig tænkte sig, om han maaske tænkte sig noget lignende, som er Tilfældet i London, hvor Byen er delt i mindre Kredse, og disse mindre Kredse have visse kommunale Opgaver under sig, Opgaver af mere lokal Natur, medens man har det store samlede Common Council, som har hele den øvrige Ledelse. Jeg tror neppe, noget saadant lader sig gennemføre her i København. Det vil ogsaa ganske sikkert i Fremtiden blive nødvendigt, at Københavns Kommunalbestyrelse maa være een. København kan ikke deles ud i flere Sogne, Interesserne her i Byen ere egentlig fælles for os alle sammen. En saadan Deling, som det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) antydede, tror jeg derfor ikke kan lade sig gennemføre.

Med Hensyn til Frederiksberg Kommune viser det sig jo, at vort Lovforslag er meget betimeligt, og at det er nødvendigt, at der kommer en Forandring i Lovgivningen vedrørende Frederiksberg Kommune. Det er noget, som vel er blevet forglemmt i Fjor. Ministeren har jo fortalt os, at han har et Forslag under Overvejelse, som vi vel snart kunne se fremsat. Nu kan jeg ikke forstaa, at Ministeren kan have saa meget imod, at man udvider Frederiksberg Kommunalbestyrelses Medlemsantal til 21, og jeg gjorde i Gaar opmærksom paa, at denne Sag var til Forhandling i Samlingen 1895—96. Der blev den Gang af det daværende Medlem for Frederiksberg 1ste Kreds (S. Bojesen) og mig fremsat et Lovforslag, som gik ud paa at forhøje Repræsentanternes Antal fra 9 til 19, og dette Forslag blev vedtaget her i Tinget. Ministeren har saaledes selv været med til at stemme for, at Frederiksberg Kommune skulde have en Repræsentation paa 19 Medlemmer, men det gik med dette Forslag som med saa meget andet: naar det kommer op i Landstinget bliver det ødelagt, og Landstinget fik derfor Repræ-

sentanternes Antal sat ned til 15, og saa bøjede Folketinget sig, saaledes at Repræsentationen kun udvidedes til 15 Medlemmer. Men naar den højtærede Indenrigsminister altsaa allerede den Gang, da Frederiksberg ikke havde mere end 55 à 56,000 Indbyggere, medens den nu har over 90,000, kunde gaa med til 19 Repræsentanter, saa kan jeg ikke forstaa, hvorfor han nu absolut vil blive staaende ved 15, jeg synes, det er inkonsekvent handlet af den højtærede Minister.

Jeg skal saa gøre et Par Bemærkninger til min ærede Kollega ude fra Frederiksberg (Ellinger). Han mente, at vi Socialdemokrater skulde passe paa vore egne Folk, det skulle vi nok, det gøre vi altid, vi passe baade paa os selv og paa vore egne Folk, det er ikke nogen vanskelig Opgave. Derimod er det en meget vanskelig Opgave for det ærede Medlem i Ojeblikket at passe paa Højre, for Højres Folk arte sig ikke godt. Det er vist en svær Opgave at ordne, men vi skulle nok passe paa vore.

Jeg havde sagt, at det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) hørte til de fornøftige Højremænd, og det protesterede han jo dog ikke imod. Men jeg synes, det er underligt, at Højre ude paa Frederiksberg vil have Kommunalbestyrelsen udvidet til 21 Repræsentanter, d. v. s. en for hvert halvfemte Tusinde Indbyggere, men ikke vil gaa med til her i København at forøge Antallet til kun en Repræsentant for hver otte Tusinde. Derfor kan man ikke rigtigt forstaa Højres Stilling. Man maa næsten tro, at det ærede Medlem, naar han er bleven Medforslagsstiller til Forslaget angaaende Frederiksberg, hører med til dem, der ere tvungne til at gaa frivilligt med.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), der bad saa bønligt om, at vi dog ikke skulde gaa ud over de 42 Borgerrepræsentanter, mente, at Grunden til Forslaget var den, at nu rykkede Kvindernes frem, og de skulde repræsenteres i Borgerrepræsentationen — ja, jeg vil haabe, de rykke frem i meget stort Tal —, og at det vilde medføre Vanskeligheder for os Socialdemokrater, for vi vilde komme til at afstaa adskillige Pladser til dem. Det tror jeg ogsaa, vi ville. Jeg tror nemlig, at Kvinderne i meget stærkt Tal netop ville slutte sig til vor Liste, fordi det er af Socialdemokratiet, Spørgsmaalet om Kvindernes Valgret er blevet rejst. Det var os, der rejste dette Spørgsmaal i 1903, da Sagen var til Forhandling, medens Højre altid har gjort,